

RENAL REPLASMAN TEDAVİSİ

Devamlı hemofiltrasyon(CHF) ve devamlı hemodialisasyon yoğun bakım hastalarında akut böbrek yetmezliğinin yönetiminde sıkılıkla kullanılan renal replasman teknikleridir. Yoğun bakımda renal replasman tedavisi gören hastaların toplam ölüm oranı yüksektir. CHF alan hastaların geniş bir bölümünden %53'lük bir oran belirtilmiştir.¹ Hayatta kalanların %5'inden daha azı uzun dönem böbrek destegine ihtiyac duymaya devam edeceklerdir.²

Teknikler

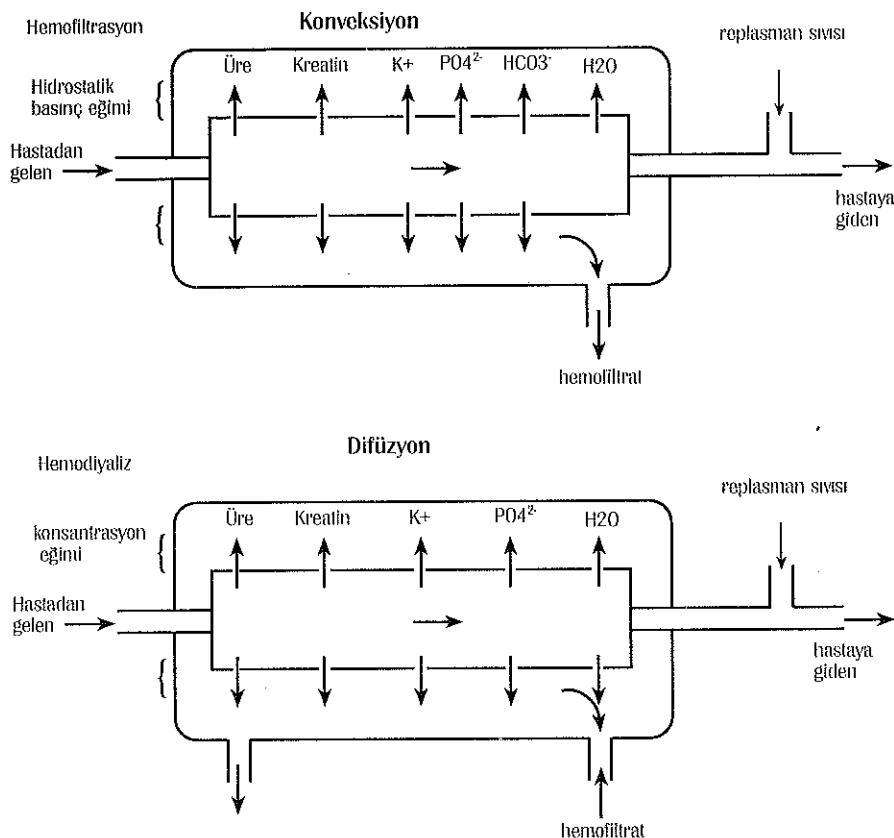
Hemofiltrasyon; kanın basınç altında yüksek geçirgenlikle sahip bir membranın, bir taraflı boyunca geçirilmesi, *konvektif* akımla kan oluşumundan su ve çözünen maddenin ayrılması işlemidir. Basınç gradiyenti aracılığıyla su ve bozulmuş çözünen maddeler membran boyunca gezer, çözünen madde içeren sıvı hemofiltrat olarak adlandırılır.

Hemodializ karın yarı geçirgen bir membranın bir taraflı boyunca geçirilirken membranın diğer tarafından zıt yönde, kristaloid çözümlünün pompalanması işlemidir. Çözünen maddenin membranın bir tarafından diğer tarafına, konsantrasyon farkına ve moleküller yapısına bağlı olarak belli bir hızda *difüzyon* olur. Kristaloid akımlısı diyaliz sıvısı, solütlerin oluşturduğu sıvı diyalizat olarak adlandırılır.

Bu işlemler sırasındaki elektrolit harekelleri **Şekil 4.1**'de gösterilmiştir. Hemofiltrasyon böbrek içerisindeki glomerüler filtrasyon sürecini yansır olsa, diyaliz fizyolojik süreçle eşleştirilemez. Hemofiltrasyonda kullanılan yüksek geçirgenlikli

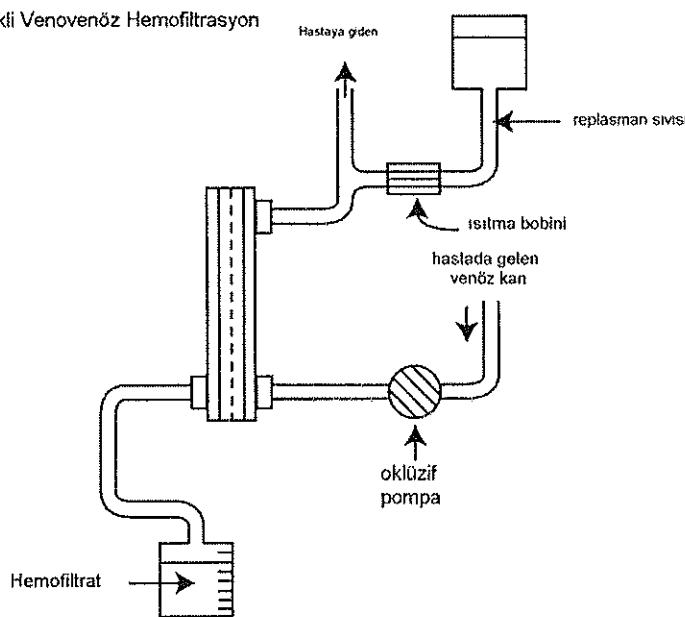
membranlar (moleküller ağırlığı 10 000-30 000 Da) intermittent hemodializde kullanılanlardan (molekul ağırlığı 500-2000 Da) daha geniş porlara sahiptirler.

Hemofiltrasyon sıvı ayrimı için daha uygundır ancak plazmada dıftüs konsantrasyonlarında bulunan solütler için yeterli klerense ulaşımada büyük hacimli sıvıların uzaklaştırılması gereklidir. Dıaltyazın hemofiltrasyona kombine edildiği bir sistem, orta ölçekli moleküllerin temizlenmesinde sadece hemofiltrasyonun uygulanmasından daha etkili olacaktır, çünkü böylece konveksiyon ve difüzyonla uzaklaştırılacaktır. Artık hem diyaliz hem de hemofiltrasyonda kullanılabilen filtre membranları yapılmaktadır, bunlar yüksek geçirgenlikle sahip olan ve difüzyon için belirli karakteristiklere sahip membranlardır. Sürekli hemofiltrasyon olarak tanımlanan sistemler hem hemofiltrasyonu hem de hemodializi birleştirmektedir. Sürekli diyaliz(CHD) terimi sıvı replasmanını veya filtrat oluşturulmasını kapsamadan sadece difüzyonu kullandığı teknikler için kullanılmaktadır. Çeşitli tekniklerin özellikleri **Şekil 4.2**'de gösterilmektedir.

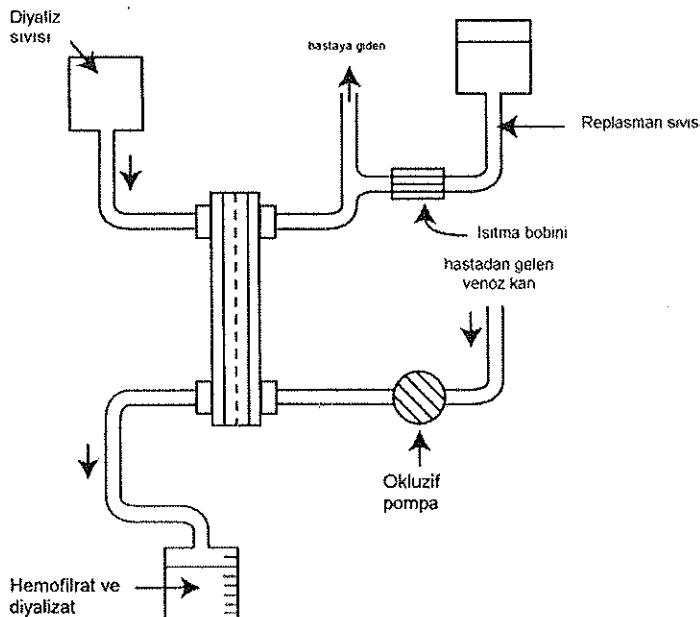

Şekil 4.1 Hemofiltrasyon ve hemodialyz. Rölatif oklarin aralıkları çözünen madde miktarını işaret etmektedir.

Sürekli Venovenöz Hemofiltrasyon

Sürekli Venovenöz Hemodiyafiltrasyon

Şekil 4.2 Sürekli hemofiltrasyon ve hemodiyafiltrasyon teknikleri

Intermitent Diyaliz ile Karşılaştırma

Kronik renal yetmezlige sahip hastalar genellikle haftada 3 kez, 2-4 saat süren intermitent hemodialize girerler.

IHD ile kan akım hızının diyaliz sıvısının akım hızına oranı tipik olarak 250 ml/dk : 500ml/dk dir; bu nedenle geneellikle 100 -150 ml/dk : 15-30 ml/dk olan CHD veya CHDF için bu oran oldukça yüksektir. Diyaliz sıvısı kan akımına bağlı olarak yavaşça akar ve küçük solütörlerle tamamen doygun hale gelebilir. İlaç klerensi iki teknik için farklıdır.

gradiyenti değiştirilerek ayarlanabilir. Bu en basit şekilde filtratı toplamada kullanılan kanalların yıkılığının değiştirilerek filtredeki hidrostatik basıncın değiştirilmesi suretiyle sağlanır. Bazı operatörler, filtrat çıkışı üzerinde filtrasyon hızında azalmaya imkan sağlayacak bir kapayıcı pompa içerler. Kan, filtrenin sonuna ulaştığında; aşırı yoğunlaşmasından kaçınmak için filtrasyon hızı kan akım hızının %30'una sınırlanır.

CAVHF: sürekli arteriyovenöz hemofiltrasyonu

CAVHDF: sürekli arteriyovenöz hemodiafiltrasyonu

CVVHF: sürekli venovenöz hemofiltrasyon

Tablo 4.1 Arteriyovenöz Ve Venovenöz Sistemlerde Ulaşılan Filtrasyon Hızları

Renal replasman	Kan akım hızı(ml/dlk)	Filtrasyon Hızları(ml/dlk)
CAVHF / CAVHDF	50 - 120 (DAB 60-90mmHg)	10 - 15
CWVF / CVVHDF	100 - 150	15 - 45

Vasküler yaklaşım

CHF ve CHDF bir arteriyovenöz aracılığıyla ekstrakorporel dolaşım (CAVHF veya CAVHDF) veya mekanik pompalı venovenöz ayarlama (CWVF veya CVVHDF) kullanarak gerçekleştirilebilir. Arteriyovenöz ayarlamalarda femoral arter ve ven kanülize edilir ancak hastanın kan basıncı uygun filtrasyona ulaşmak için yeterli olmalıdır.

Venovenöz giriş çift lümenli kateter kullanılarak subklavyan, internal boyun veya yuvalık gibi merkezi bir vene yerleştirilerek sağlanır. Bir roter kan pompası gereklili kan akım hızına ulaşmak amacıyla kullanılır ve nispeten hipotansif hastaların tedavisine imkan sağlar. Venovenöz çevirimler en yaygın kullanılanlardır.

Filtrasyon Hızları

Filtrasyon hızı, hemofiltratin oluşturulduğu hızdır ve滤re içinden kan akım hızıyla saptanır. Arteriyovenöz idareli sistemlerde(CAVHF,CAVHDF) ulaşan filtrasyon hızları bu nedenle kan pompalı çevrimlerinden(CWVF, CWVHDF) daha düşüktür. (Tablo 4.1) Hız membran boyunca basınç

CVVHDF: sürekli venovenöz hemodiafiltrasyonu

DAB : ortalama arteriyel basınç

Diyaliz Akım Oranları

CHD ve CHDF sırasında diyaliz zit-akımı genellikle 1000-2000 ml/saat hızında çalıştırılır. 3000 ml/saat üstündeki akım hızı artışlarına bağlı olarak tıre klerensinde de küçük artışlar olur.

Filtreler

Filtre membranları sentetik elyaftan yapılmıştır (örn; poliamit, poliakrilonitril, polistilfon). Filtreler trombogenezis, trombosít ve komplement aktivasyonu ve sitokin üretiminin uyarabildiği için滤re ve hasta arasındaki bityouymuluk önemlidir.

Membranlar,滤re içinde düz levha veya oyuk teller şeklinde düzenlenmiştir. Bu düzenleme, etkin yüzey alanı ve yük gibi elyaftın diğer özellikleri ile birlikte tıre klerensini belirler. (Tablo 4.2)

Replasman Sıvıları

Replasman sıvıları, fizyolojik seviyelerde ana plazma elektrolitterindeki kristaloïd solüsyonlarıdır. Glukoz

uygun osmolariteyi sağlamak için kaldır. Filtrasyon sırasındaki bikarbonat kayıplarını yerine koymak için bir tampon kullanılmalıdır. Ne yazık ki, fizyolojik miktarda bikarbonat iyonları ile birlikte kalsiyum ve magnozyum iyonlarını da içeren kararlı bir solüt hazırlamak mümkün değildir, bu nedenle alternatif tampon sistemleri kullanılmaktadır. Bir

Serbest Laktatlı Hemofiltrasyon Ve Hemodiafiltrasyon

Artık piyasada birkaç çeşit serbest laktatlı replasman sıvısı bulunmaktadır. Serbest laktatlı replasman sıvısı kullanıldığında hemofiltral içinde kaybolan bikarbonatın telafisi ve vücuttaki bikarbonat havuzunun doldurulması için ayrıyeten bikarbonat infüzyonun

Tablo 4.2 Filtre sistemlerinin fiziksel özellikleri ve üre klerensi

Filtre Sistemi	Filtre membran materyali	Yapısı	Etkin yüzey alanı (m ²)	Diafiltrason sırasında üre klerensi(ml/dk)
Hospal AN69HF-Multiflow 60*	poliakrilonitril	çukur filtre	0.6	22 36
Multiflow 100'	poliakrilonitril	çukur filtre	0.9	27 43
Gabro HemofiltreFH66D*	poliamid	çukur filtre	0.6	19 28
Hemofiltre 14	poliamid	çukur filtre	1.4	Sadece hemofiltrasyon İçin-üre
Hemofiltre 20	poliamid	çukur filtre	2.0	klerens filtrasyon hızına eşittir

asetat tamponu kullanılmaya başlanılmış fakat istenmeyen vazodilatasyonda ilişkili doğurmmuştur. Sodyum laktat bugün en yaygın kullanılan tampondur. Bikarbonata dönüşümünün karaciğerde olduğu varsayılmaktadır, gerçi yıpranmış karaciğer kan akımı olan hastalarda replasman sıvısından gelen laktat birikebilir, daha önceden varolan bir hipertlaktatemiyi belirginleştirebilir veya artırabilir. Bu nedenle serbest laktat veya bikarbonat tabanlı hemofiltrasyon sıvılarına ilgi giderek artmaktadır.

Replasman sıvısı sık sık diyaliz zil-akımı olarak kullanılır. Diyaliz sıvısının amacı plazmanın normalleşmesini sağlamak olduğu için ve bu nedenle tasarılan fizyolojik aşamaları gösterecek bir elektrolit terkibine sahip olması gerekligidinden bu yerinde bir hareketidir.

yapılması zorunludur. Bu konuda eksiklik hastanın asidoz düzeyinin kötüleşmesine neden olacaktır. Tipik rejim :gerekli kan pH'na titre edilmiş %3.4'lük bikarbonatın 50-100mmol/h'lük bir hızda infüzyonudur.

Bikarbonat hemofiltrasyonu

Asidozun şiddetine göre belirlenen bir hızda %1.16'luk sodyum bikarbonat ve %0.9'luk sodyum klorür infüzyonlarının oluşturduğu replasman kürtinün kullanıldığı, bir teknik tanımlanmıştır.³ Kalsiyum ve magnezyum telafisi, bikarbonatla geçimsiz olmaları nedeniyle, ayrı infüzyonlar kullanılarak yapılmak zorundadır. Kan glukoz seviyesine göre titre edilmiş ayrı bir glukoz infüzyonuna da ihtiyaç duyulabilir. Diğer tamponlanmış-bikarbonat replasman sıvıları hentüz inceleme altındadır,örneğin *Hemofiltrasol BO*

Sıvı Dengesi

Sıvı balansı, sıvı replasmanın hızının hemofiltrat üretim hızıyla karşılaştırıp değiştirilmesi ile ayarlanır. Eğer sıvı döntüşümüne ihtiyaç yoksa sıvı replasmanın hızı, hemofiltrat oluşum hızına eşit olacak şekilde ayarlanmalıdır. Ancak, hastalarda genellikle klinik olarak besin veya ilaç verilmesi için aşırı yüklenme yapılır veya "boşluk" yaratılmıştır. Tipik olarak, 24 saatlik periodlarda 1-2 litre sıvı hareketine ihtiyaç duyulur.

Uygulamada hemşireler, 24 saatlik periyodun sonunda istenilen sıvı dengesine ulaşmak amacıyla, saatte bir oluşturulan hemofiltrat hacmini kaydedeler ve sonra buna göre replasman sıvısının infüzyon hızını ayarlarlar. Hemofiltrasyon sırasında oluşturulan hemofiltrat hacmini belirlemek için saat başı diyaliz zit-akım akışının çıkartılması gereklidir.

Piyasada tam otomatik sistemlerde bulunmaktadır, bu sisteme, hemofiltrat otomatik olarak ölçülen torbalar içinde toplanır. Daha sonra mekanizma önceden sıvı balansına ulaşmak üzere yapılan program ayarına göre replasman sıvısının infüzyon hızını ayarlar.

Asit-Baz Dengesinin Kontrolü

Renal replasman tedavilerinde metabolik asidozun düzeltilmesi önemli bir fonksiyondur. Kritik hastalarda, metabolik asidozun temel nedenleri renal yetmezlik ve hipoperfüzyona bağlı laktik asidozdur.

Antikoagülasyon

Kan filtre ile temas etiği zaman koagülasyon basamağı aktive olur. Antikoagüllanlar bu nedenle çevrimin ateşlenmesi hazırlanması için kullanılır ve infüzyonla çevrimin giriş kısmından sürekli iatabık edilir:

- Devrenin çalıştırılması için; her bir litre sodyum klorür (%0.9) için 5000 ünite Heparin kullanılır
- Sürekli infüzyon ile; heparin (500-1000 ünite/sa veya 10 ünite/kg/sa) veya

epoprostenol (2.5-5 mg/kg/dk) 200 ünite/sa heparin ile birlikte kullanılır.

Epoprostenol trombosit aktivasyonunu inhibe eder ve bu nedenle trombositlerin tilkeitimi ve pihtlaşma faktörleri azaltır. Fakat vazodilatör etkileri her zaman tolere edilmez ve pahalıdır.

Sürekli renal replasman sırasında ilaç etkisi

Renal replasman tedavisinin farklı türlerinde ilaç klerensinin aynı olacağı düşünülemez ve kullanılan spesifik teknigue göre ilaç klerensi üzerine bilgilendirmeye ihtiyaç duyulmalıdır. Konnektif süreçte diffüzyonun da dahil olmasında ötfüri CHDF sırasında ilaç klerensi CHF'dekinden daha iyi olacaktır. CHFD sırasında klerens IHD'den şü hususlarda ayırm göstermektedir;

- CHDF'de (10000-30000 Da) kullanılan filtreler IHD'de (500 Da) kullanınlardan daha geniş portlara sahiptir
- Diyalizat akışı CHDF'de daha yavaştır, böylece solütüle doygun hale gelmesi daha büyük olasılıktır.
- IHD anürik hastalarda diyaliz periyodu esnasında klerens sağlanır; örneğin haftalık üç seans halbuki sürekli bir klerens CHDF ile sağlanır

IHD alan hastalarda ilaç dozunu kararlaşturma aşaması, ötfüri için uygun bir idame dozu kullanılması ve daha sonra eğer ilaçın diyaliz sürecinde temizlendiği biliniyorsa her diyaliz seansından sonra ilave dozlar verilmesi prensibine dayanır. CHF ve CHDF için dozaj prensibi teknikle ulaşılan sürekli klerense dayanır.

İlaç klerensini etkileyen faktörler

İlaç bağlantılı faktörler şunlardır;

- Dağılıma Hacmi(V_d): İlacın dağılım hacmi membrana verilen dozun oranını belirler. Geniş dağılım hacmine sahip ilaçlar yüksek oranda dokulara bağlanırlar. Eğer ilaçın V_d 'si <2 l/kg ise temizlenmesi olası değildir fakat eğer V_d >1 l/kg ise ilaç temizlenmiş olacaktır.

- Protein-bağlama :** Sadece protein'e bağlanmayan ilaçlar filtre tarafından uzaklaştırılabılır. İlacın temizlenip temizlenmeyeceğinin değerlendirmesi için mutlaka İlacın serbest fraksiyonlarının bilinmesi gereklidir. Protein-bağlanma Akut renal yelmezliği olan hastalarda genellikle azalmıştır.
- Eliminasyon Şekli:** Bir İlacın CHF ve CHDF sırasındaki toplam klerensi herhangi bir rezidüel renal fonksiyon tarafından temizlenen, böbrek dışı eliminasyon ve filtre klerensinin toplamıdır. Eğer filtre klerensi toplam vücut klerensinin %25'inden küçükse katkısının önemli olacağı düşünülmeli ve dozajlama antürük evrede yapıldığı gibi yapılmalıdır. Sadece renal yoldan temizlenen ilaçlar, ki bunlar genellikle suda çözünenlerdir, filtre ile temizlenebilirler. Filtrasyonun ve sekresyonun İlacın renal klerensine rölatif katkılarının bilinmesi oldukça önemlidir. Eğer ilaç esas olarak filtrasyona temizlenip sonra sürekli replasman tedavisiyle uzaklaştırılıyorsa filtrasyon hızına orantılı olduğu öngörülmelidir. Bu fluconazole uygun bir durumdur. Eğer sekresyon birebirin bir komponentse, replasman tedavisi bu sürecin yerini dolduramayacağından klerensin azalacağı düşünülmelidir. Bazı ilaçlar için non-renal klerens filtre tarafından azalan klerensi dengeler ve doz azalması beklenildiği kadar büyük olmaz, örneğin sifloksazin
- Molekül büyütüğü:** moleküler büyütük sadece az geçirgen membranlarla çalışılan tekniklerde önem arz eder. CHF ve CHDF ile yüksek geçirgenlikteki membranların kullanımı, çoğu ilaç molekülinin büyütüğünü aşan, 30000 Da kadar olan moleküllerin geçişine izin verir.

Sistem Faktörleri

Sistem faktörlerinin ilaç klerensine etkileri şunlardır;

- Hemofiltrasyon Hizi:** Bu direk olarak konvektif transportu belirlediği için önemli bir etkendir.
- Diyaliz hızı:** Diyaliz hızı 1 l/s^{-1} geçtiğinde diyalizatin ilaçla dolgunluğunun %75'den az

olduğu düşünürlür. Her ne kadar pratikle farklı diyaliz hızları için doz ayarlamasına genellikle ihtiyaç duyulmasa da, diyaliz hızındaki artış potansiyel olarak daha fazla ilaç temizleyecektir.

- Membran Etkileşimleri:** Filtre membranları hücreleri, plazma bileşenlerini ve ilaçları yüzeylerine adsorbe edebilen polimerlerden yapılmışlardır. Protein konsantrasyon polarması solütörlerin geçişini engelleyen membran üzerinde protein toplamasıdır. Gibbs-Donan etkisi zit yüklü protein moleküllerinin ilaçlar gibi nedenlerden ötürü bağlanması, membrandan geçişlerinin engellenmesini tanımlamaklaşdır. Poliakrilonitril membranlar üzerine adsorbsiyon bazı aminoglikozitter için belirlenmiştir (tobramisin, netilmisin, amikasin). Uygulama sonuçları filtre ömrünün ilk birkaç saat içindeki dozlamaların membran flaçla doyana kadar terapötik düzeyin altında kalabileceğini göstermektedir. Bu zaman periodunda ölçülen geçiş katsayıları farklılık gösterecektir. Membran etkileşimleri, farklı filtre sistemlerindeki eleme katsayıları arasında neden önemli değişimler olduğunu açıklamaktadır.

İlaç Rejiminin Düzenlenmesi

Yükleme dozu

Nispeten dengeli ilaç konsantrasyonlarının acil elde edilmesi gereklili olan durumlarda yükleme dozunun verilmesi önemlidir.

İdame Doz

İdame dozun belirlenmesine üç yaklaşım vardır; (i) doz çalışmaları için literatürleri araştırmak (ii) popülasyon parametrelerinden yararlanarak ilaç klerensinin hesaplanması (iii) Deneysel "bilgiye dayalı tahmin"

Hassas bilgi gereksinimi olduğunda hem etkinlik hem de toksisite açısından seçilen dozun etkilerinin ve ihtimal dahilinde olduğu zaman plazma seviyelerinin ölçülmesi önemlidir. Kritik hastaların bu kısmında terapötik seviyelerin altında kalmaktan

kaçınmak çoğu zaman geri dönüşümlü olan toksisiteden kaçınmak kadar önemlidir.

Literatürleri taramak; Elde edilen veriler yapılan çalışma şartlarına özel oldukları için sınırlı olabilir. Kullanılan teknik filtre tipini, filtre kullanım süresini ve hemofiltrasyon hızlarını içerecek şekilde not edilmelidir.

CHF için ilaç dozlarının hesaplanması; Geçiş(sieving) katsayısı, ilaç moleküllerinin membrandan ne kadar iyi geçeceklerini gösteren bir orandır. (Eşitlik 4.1)⁴

$$S \text{ (sieving katsayı)} = V_{hf} / C_i$$

V_{hf} (Hemofiltrattaki ilaç konsantrasyonu)

C_i (filtre girişindeki kanındaki ilaç konsantrasyonu)
İlaç membrandan geçemiyorsa $S=0$ olur, rahaçta geçtiği takdirde ise $S=1$

Sieving katsayısı CAVH için geliştirilmiş bir parametredir ve sadece sif hemofiltrasyon içeren koşullarda uygulanabilir. Bir ilaç için değişimiz bir sabit değildir ve sadece hesaplamak zorunda kalınan replasman sistemlerinde uygulanabilir. Geçiş katsayısı ve serbest ilaç fraksiyonu arasında iyi bir korelasyon bulunmaktadır. (Eşitlik 4.2).⁵ Eğer S bilinmiyorsa serbest fraksiyondan hesaplanabilir.(Table 3.5'e bakınız)

$$Fu \text{ (serbest fraksiyon)} = 0.79 S + 0.21(4.2)$$

Daha sonra konvektif klerens hesaplanabilir (Eşitlik 4.3) ilaçın membrandan serbestçe geçtiği takdirde klerensinin hemofiltrasyon hızına eşit olacağını gösterir.

$$Cl_{CHF} = S \times Q_{hf} (4.3)$$

Cl_{CHF} : filtre klerensi (ml/dk)

Q_{hf} : örnekleme periodu sırasında ortalama hemofiltrasyon hızı

CHDF için ilaç dozlarının hesaplanması; Doygunluk katsayısı ifadesi diafiltrasyon sırasında sieving katsayısına eşit bir anlamda kullanılabilir ve konveksiyon ile diyaliz süreçlerinde uzaklaştırılan

ilaç oranını yansıtır. (Eşitlik 4.4)

$$S_a = C_{hf+d} / C_i (4.4)$$

S_a : saturasyon katsayısı

C_{hf+d} : hemofiltrat ve diyaliz kombinasyonundaki ilaç konsantrasyonu

C_i : Filtre girişindeki kanındaki ilaç konsantrasyonu

Daha sonra klerens hesaplanabilir.(Eşitlik 4.5)

$$Cl_{CHDF} = S_a \times Q_{hf+d} (4.5)$$

Cl_{CHDF} : Filtre klerensi

Q_{hf+d} : Hemofiltrat + harcanan diyalizatin akım hızı

Öncelikle filtre klerensi belirlenerek dözaj rejimi hesaplanması (Eşitlik 4.6), hedef olan nispeten denge plazma konsantrasyonunu ve ilaçın non-renal klerensi için bir değer bulunumasını sağlar.

$$\text{Doz} = C_{pss} (Cl_{CHDF} + Cl_{\text{non renal}}) \times T (4.6)$$

C_{pss} : hedef denge plazma konsantrasyonu (mg/ml)

Cl_{CHDF} : ilaçın non renal klerensi (l/sa)

T : Doz aralığı (sa)

Diger bir yaklaşım ilaçın yeni yarılanma ömrünün ($t_{1/2}$) hesaplanmasıdır. (Eşitlik 4.7)

$$t_{1/2 \text{ filtre}} = \ln 2 V_d / (Cl_{CHDF} + Cl_{\text{non renal}}) (4.7)$$

Renal replasman tedavisi esnasında hesaplanan yarılanma ömrleri ile normal böbrek fonksiyonlarındaki yarılanma ömrlerinin karşılaşmasıyla doz ayarlanabilir. (Eşitlik 4.8)

$$\text{Doz}_{\text{filtre}} = \frac{\text{Doz}_{\text{normal}} \times t_{1/2 \text{ normal}}}{t_{1/2 \text{ filtre}}} (4.8)$$

Deneysel Yaklaşım: Bu yaklaşım renal replasman tedavisi sırasında ulaşılan teorik glomerülasyon hızına dayanarak hastaya doz ayarlaması yapılmasını temel alır.(Table 4.3)⁶ İlaçların birincil farmakokinetikleri ile ilgili bilgiler (protein bağımlı, dağılım hacmi, eliminasyon şekli) filtre tarafından temizlenip temizlenemeyeceğine dair başlangıç fikri sağlar. Alternatif

olarak filtre üretilicileri farklı akım hızlarında tıre klerensi için bir değer vereceklerdir ve bu kreatin klerensinin tahmini için kullanılabilir.

Tablo 4.3 Renal Replasman Tedavisi Sırasında Deneyel İlaç Dozajlaması⁶

Tedavi	Tedavi sırasında ulaşılan genel GF Hizi(ml/dk)	Tahmini Doz*
CAVHF / CWHF	10	Hemofiltrasyon hızı < 15 ml/dk Şiddetli renal hasar için
		Hemofiltrasyon hızı < 15 ml/dk Orta derecede renal hasar için
CAVHDF/CWHDF	15-20	Orta derecede renal hasar için

* BNF- Renal Yetmezlikte Reçeteleme temeline dayalı

CAVHF: sürekli arteriyovenöz hemofiltrasyon
hemodiafiltrasyon

CAVHDF: sürekli arteriyovenöz
CWHDF: sürekli venovenöz hemodiafiltrasyon

CVVHF: sürekli venovenöz hemofiltrasyon

Referanslar

1. Berlton I K, Willton P J, Isab N A, et al. Acute renal failure treated by haemofiltration: factors affecting outcome. *Quarterly J Med* 1993; 86:81-90
2. Brady H R, Singer G G. Acute renal failure. *Kancel* 1995; 346: 1533-1540
3. Barton I K, Hilton P J. Veno-venous haemofiltration in the intensive care unit. *Clin Intens Care* 1993; 4: 16-22.
4. Caolton C K, Henderson K W, Ford C A, Kysaght M J. Kinetics of haemodiafiltration. I. In vitro transport characteristics of a hollow fibre blood ultrafilter. *J Kab Clin Med* 1975; 85: 355-371
5. Golper T A. Drug removal during continuous haemofiltration or haemodialysis. *Contrib Nephrol* 1991; 92: 110-116
6. Bunn R J, Smith S. Drug dosing during renal replacement therapies. *Pharm J* 1990; 244: 413-414